

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1986-1987**

7 OKTOBER 1987

**Voorstel van wet
betreffende de afwezigheid**

(Ingediend door de heer Cerexhe)

TOELICHTING

Sommigen verwarren de afwezigheid met de niet-aanwezigheid of de verdwijning.

Niet aanwezig is, volgens De Page, de persoon die zich niet bevindt op de plaats waar hij zich normaal zou moeten bevinden, maar over wiens bestaan geen enkele twijfel bestaat (*Traité élémentaire de droit civil*, deel I, blz. 589, nr. 476, uitgave 1962).

De vermiste is, volgens De Page, de persoon die men niet meer heeft teruggezien na een ongeval of na een ramp waarbij hij naar alle waarschijnlijkheid de dood heeft gevonden (*Ibid.*, blz. 590, nr. 476). In het eerste geval heeft men zekerheid dat die persoon nog leeft, in het tweede geval de zekerheid dat hij dood is.

De afwezigheid daarentegen wordt gekenmerkt door de onzekerheid over het leven of de dood van een persoon (*R.P.D.B.*, deel I, v° *Absence*, nr. 2).

Onze wetgeving op het stuk van de afwezigheid dateert van 1803 en is voornamelijk gericht op de bescherming van de belangen van de afwezige. Al zijn rechten blijven onaangetast in afwachting van zijn eventuele terugkomst, ten nadele van zijn naaste familieleden : echtgeno(o)t(e), kinderen, erfgenamen.

Inzake de rechten van de afwezige persoon onderscheidt de wet drie opeenvolgende periodes.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1986-1987**

7 OCTOBRE 1987

**Proposition de loi
relative à l'absence**

(Déposée par M. Cerexhe)

DEVELOPPEMENTS

Dans l'esprit de certains, l'absence se confond souvent avec la non-présence ou avec la disparition.

Le non-présent est « celui qui ne se trouve pas au lieu où il devrait normalement se trouver, mais sur l'existence duquel il n'existe aucune doute » (De Page, *Traité élémentaire de droit civil*, tome I, p. 589, n° 476, édition 1962).

« Le disparu est celui qu'on a cessé de revoir à partir d'un accident ou d'une catastrophe dans laquelle il a, selon toute vraisemblance, trouvé la mort » (*Ibid.*, p. 590, n° 476). Dans le premier cas, il y a certitude de vie, dans le second, certitude de mort.

Ce qui caractérise par contre l'absence, c'est l'incertitude dans laquelle on se trouve quant à la vie ou la mort d'une personne (*R.P.D.B.*, tome I, v° *Absence*, n° 2).

Notre législation en matière d'absence date de 1803 et est principalement axée sur la protection des intérêts de l'absent. On laisse tous ses droits intacts en attente de son éventuel retour, et ce au détriment de ses proches : conjoint, enfants, héritiers.

En ce qui concerne les droits de la personne absente, la loi distingue trois périodes successives.

1. De periode genaamd « vermoeden van afwezigheid » vangt aan zodra men geen tijding meer ontvangt van de afwezige en loopt af met het vonnis houdende verklaring van afwezigheid.

2. De periode genaamd « verklaring van afwezigheid » vangt aan bij de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg die de betrokkene afwezig verklaart : dat vonnis wordt gewezen op verzoek van de belanghebbenden.

Artikel 115 bepaalt dat een vordering tot verklaring van afwezigheid eerst mag worden ingesteld na verloop van vier jaar na de dag van de laatste tijding van de afwezige, een termijn die op tien jaar wordt gebracht indien de afwezige een algemeen gevolmachtigde heeft aangewezen.

De rechtbank wijst een eerste vonnis waarbij een onderzoek wordt bevolen. Zij kan het vonnis tot verklaring van afwezigheid pas wijzen één jaar na het vonnis waarbij het onderzoek wordt bevolen, wat tot gevolg heeft dat de periode van de verklaring van afwezigheid vaak eerst aanvangt vijf jaar na de verdwijning van de afwezige of elf jaar indien de afwezige een volmacht heeft achtergelaten voor het beheer van zijn goederen.

Na de verklaring van afwezigheid — een noodzakelijke voorwaarde — kunnen de vermoedelijke erfgenamen van de afwezige zich in het voorlopig bezit doen stellen van diens goederen.

3. De periode genaamd « definitieve inbezitting » vangt ten vroegste aan dertig jaar na de verklaring van afwezigheid of honderd jaar na de geboorte van de afwezige.

Pas dan zullen de rechten van de in het bezit gestelde personen « bevestigd » worden. Zij kunnen de goederen van de afwezige vervreemden en met een hypotheek bezwaren en zijn niet meer gehouden de vruchten terug te geven mocht de afwezige terugkeren.

De inbezitting is echter slechts « definitief » voor het beheer van de goederen. Het vermoeden van overlijden is nooit absoluut : « volgens De Page valt de nalatenschap niet open en zal zelfs nooit openvallen indien de afwezige niet terugkeert en men niet het bewijs van zijn dood kan leveren (*Ibid.* blz. 607, nr. 496, B, 2°). » De rechtverkrijgenden van de afwezige kunnen de verdeling van zijn goederen vorderen op grond van artikel 129 van het Burgerlijk Wetboek. Ten aanzien van derden worden zij geacht eigenaar te zijn : zij kunnen over de goederen beschikken; ten aanzien van de afwezige blijven zij bewaarnemer (*R.P.D.B.*, dl. I, v° *Absence*, nr. 19, nr. 106).

Tijdens die derde periode blijft er, ook al is het vermoeden van overlijden sterker dan het vermoeden van leven en ook al heeft de wet meer aandacht voor de belangen van de aanwezigen dan voor die van de afwezige, toch onzekerheid over het bestaan van de afwezige. Die blijvende onzekerheid komt met name tot uiting in artikel 139 van het Burgerlijk Wetboek dat de echtgenoot verbiedt een nieuw huwelijk aan te gaan. In de rechtspraak zijn er zelfs twijfels over de

1. La période dénommée « présomption d'absence » : elle débute au moment où l'on est sans nouvelles de l'absent et se termine par le jugement de déclaration d'absence.

2. La période dénommée « déclaration d'absence » : elle débute au moment de la décision du tribunal de première instance déclarant l'absence; elle est rendue à la requête des parties intéressées.

L'article 115 prévoit un délai minimum de quatre ans après les dernières nouvelles de l'absent pour introduire une requête en déclaration d'absence, délai porté à dix ans si l'absent a laissé un mandataire général.

Le tribunal rend un premier jugement ordonnant une enquête; il ne peut rendre un jugement de déclaration d'absence qu'un an après le jugement ordonnant l'enquête, ce qui a pour conséquence que la période de « déclaration d'absence » ne débute souvent qu'environ cinq ans après la disparition de l'absent ou onze ans si l'absent a laissé une procuration pour l'administration de ses biens.

Après la déclaration d'absence, qui en constitue un préalable, les héritiers présomptifs de l'absent peuvent se faire envoyer en possession provisoire des biens de celui-ci.

3. La période dénommée « envoi en possession définitif » : elle ne s'ouvre que trente années au moins après la déclaration d'absence ou cent ans à dater de la naissance de l'absent.

A ce moment seulement, les droits des envoyés en possession sont « renforcés ». Ils peuvent aliéner, hypothéquer les biens de l'absent et ils ne sont plus tenus à restituer les fruits en cas de retour de celui-ci. (De Page, *ibid.* p. 606, n° 496, A.)

Cependant, l'envoi en possession n'est « définitif » que pour la gestion des biens. La présomption de mort n'est pas absolue : « la succession n'est pas ouverte. Elle ne s'ouvrira même jamais, si l'absent ne reparait pas et si on ne peut apporter la preuve de sa mort (De Page, *ibid.*, p. 607, n° 496, B, 2°). » Les ayants droit de l'absent peuvent demander le partage des biens en vertu de l'article 129 du Code civil. Vis-à-vis des tiers, ils sont « réputés propriétaires, ils peuvent disposer des biens; vis-à-vis de l'absent, ils restent dépositaires... » (*R.P.D.B.*, T. I, v° *Absence*, n° 19, n° 106).

Au cours de cette troisième période, si la présomption de mort l'emporte sur la présomption de vie et si la loi s'intéresse davantage aux intérêts des présents qu'à ceux de l'absent, il reste néanmoins une incertitude quant à l'existence de l'absent. Cette incertitude persistante se traduit notamment par l'article 139 du Code civil qui interdit au conjoint de contracter un nouveau mariage. La jurisprudence est même hésitante sur le point de savoir s'il est possible

mogelijkheid voor de echtgenoot die zonder tijding « blijft » om de echtscheiding te verkrijgen op basis van artikel 232 van het Burgerlijk Wetboek (Rigaux en Meulders, *Les personnes*, bijwerking 1978, blz. 107, nr. 184).

**

Vele Europese landen hebben hun wetgeving gewijzigd om dit duidelijk anachronisme eruit te weren : uit overdreven bezorgdheid voor de afwezige doet men immers zijn gezin tekort door de onzekerheid over leven of dood onbeperkt te verlengen.

Frankrijk

De afwezigheid wordt geregeld door een wet van 28 december 1977 die een onderscheid maakt tussen twee periodes : de periode van het vermoeden van de afwezigheid gedurende welke wordt vermoed dat de afwezige nog in leven is en de periode van de verklaring van afwezigheid die daarentegen een vermoeden van overlijden inhoudt. De termijnen voor deze periodes werden aanzienlijk ingekort in vergelijking met die welke vroeger in het Burgerlijk Wetboek stonden.

De verklaring van afwezigheid heeft dezelfde gevolgen als een overlijden, dat wil zeggen dat de maatregelen genomen voor het beheer van de goederen van de afwezige aflopen en dat de echtgenoot een nieuw huwelijk kan aangaan (artikel 128 van de wet van 28 december 1977).

Ingeval de afwezige terugkeert, kan hij de nietigverklaring van het vonnis houdende verklaring van afwezigheid vorderen; in dat geval krijgt hij zijn goederen terug, maar zijn huwelijk blijft ontbonden (artikel 132 van voornoemde wet).

Nederland

Wanneer een persoon zijn woonplaats verlaat en het nodig is dat in het bestuur van zijn goederen wordt voorzien, kan de rechtbank eerst een bewindvoerder benoemen. (Nieuw Burgerlijk Wetboek, Boek I, titel 18, art. 409).

Is het bestaan van een persoon onzeker, dan kunnen belanghebbenden de rechtbank verzoeken de vermiste op te roepen ten einde van zijn leven te doen blijken. Zo hiervan niet blijkt, zal de rechtbank verklaren dat er rechtsvermoeden van overlijden van de vermiste bestaat. De termijn om dit verzoek in te dienen belooft vijf jaren, te rekenen van het verdwijnen van de vermiste of van de laatste tijding van zijn leven. De termijn wordt verkort tot drie jaren wanneer hij vermist wordt in verband met oorlogsomstandigheden of een ramp, en tot een jaar wanneer hij aan boord was van een vaartuig dat schipbreuk heeft geleden of waarvan geen berichten zijn binnengekomen. (*Ibid.* art. 413).

De gevolgen van de rechterlijke beslissing zijn dezelfde als die van het overlijden. De erfgenamen en de legatarissen van de « vermoedelijk overledene », met uitzondering van de echtgenoot, moeten evenwel zekerheid stellen vooraleer zij

pour le conjoint « restant » sans nouvelles d'obtenir le divorce sur base de l'article 232 du Code civil (Rigaux et Meulders, *Les personnes*, mise à jour 1978, p. 107, n° 184).

**

De nombreux pays européens ont modifié leur législation pour parer à cet anachronisme évident qui, par un souci outrancier du respect de la personne de l'absent, lui sacrifie totalement sa famille en prolongeant indéfiniment cette incertitude de vie ou de mort.

France

La matière de l'absence est réglée par une loi du 28 décembre 1977 qui distingue deux périodes : la période de la présomption d'absence pendant laquelle la survie de l'absent est présumée et la période de déclaration d'absence qui implique par contre présomption de décès. Les délais relatifs à ces périodes ont été considérablement abrégés par rapport à ceux qui figuraient dans le Code civil.

Quant à la déclaration d'absence, elle a les mêmes effets qu'un décès, c'est-à-dire que les mesures prises pour l'administration des biens de l'absent prennent fin et que le conjoint peut contracter un nouveau mariage (art. 128 de la loi du 28 décembre 1977).

En cas de retour de l'absent, celui-ci peut demander l'annulation de ce jugement de déclaration d'absence; dans ce cas, il recouvre ses biens, mais son mariage reste dissous (art. 132 de la loi précitée).

Pays-Bas

Dans un premier temps, lorsqu'une personne abandonne son domicile et qu'il y a nécessité de pourvoir à l'administration de ses biens, le tribunal peut nommer un administrateur. (Nieuw Burgerlijk Wetboek, Boek I, titel 18, art. 409).

Si l'existence d'une personne est incertaine, les intéressés peuvent demander au tribunal de citer le disparu afin d'établir son existence. Dans le cas où celle-ci n'est pas établie, le tribunal déclare qu'il existe une présomption légale de décès du disparu. Le délai pour adresser cette requête est de cinq ans après que la personne a disparu ou depuis le moment où l'on a reçu ses derniers signes de vie. Il est réduit à trois ans en cas de disparition lors d'une guerre ou d'une calamité et à un an si le disparu était à bord d'un navire qui a fait naufrage ou dont on est sans nouvelles. (*Ibid.* art. 413).

Les effets de la décision judiciaire sont ceux du décès. Les héritiers et légataires du « présumé décédé » doivent cependant constituer des garanties avant de prendre possession de la succession, sauf le conjoint. Celui-ci doit demander au

bezit kunnen nemen van de goederen van de nalatenschap. De echtgenoot moet aan de rechtbank toestemming vragen om een nieuw huwelijk aan te gaan.

Zwitserland

De vordering tot verklaring van afwezigheid kan ingesteld worden vijf jaar na de dag dat de laatste tijding van de afwezige is ontvangen; deze termijn wordt verminderd tot één jaar indien de afwezige in levensgevaar was op het tijdstip van zijn verdwijning (Zwitsers Burgerlijk Wetboek, uitgeverij Payot, 1967, blz. 45).

De rechterlijke verklaring van afwezigheid heeft dezelfde gevolgen als het overlijden. Ze heeft echter niet de ontbinding van het huwelijk tot gevolg, al kan die door de echtgenoot worden aangevraagd.

Spanje

Het Spaanse Burgerlijk Wetboek van 1829 regelt het vraagstuk van de afwezigheid. Een persoon kan afwezig worden verklaard twee jaar nadat men van hem geen tijding meer heeft ontvangen of vijf jaar wanneer hij een gevolmachtigde belast heeft met het beheer van zijn goederen. De verklaring van vermoedelijk overlijden kan pas worden uitgesproken dertig jaar na de verdwijning of negentig jaar na de geboorte van de afwezige.

Engeland

Over de afwezigheid bestaan in dit land geen wetsbepalingen. De inbezitstelling bestaat er niet, noch de verklaring van overlijden. Afwezigheid levert nooit grond op tot ontbinding van het huwelijk.

Italië

Een decreet van 16 maart 1942 maakt een onderscheid tussen twee periodes. De eerste vangt aan twee jaar nadat men de laatste tijding heeft gekregen van de afwezige; de belanghebbenden kunnen dan de rechtbank verzoeken de afwezigheid te verklaren en de voorlopige inbezitstelling van de goederen van de afwezige uit te spreken. Tien jaar na de dag van de laatste tijding, kan de rechtbank op vordering van dezelfde personen of van het openbaar ministerie een vonnis wijzen houdende verklaring van vermoedelijk overlijden. De gevolgen van dit vermoedelijk overlijden zijn dezelfde als van het overlijden: de erfgenamen kunnen beschikken over de goederen van de afwezige en de echtgenoot kan een nieuw huwelijk aangaan.

**

Het is niet mogelijk om een anachronistische en verouderde wetgeving in stand te laten, ook al zijn de gevallen zeldzaam. De Belgische wet moet ervoor zorgen dat het recht

tribunal une autorisation pour contracter un nouveau mariage.

Suisse

La requête en déclaration d'absence peut être introduite cinq ans après les dernières nouvelles de l'absent; ce délai est réduit à un an dans le cas où l'absent était en danger de mort au moment de sa disparition (Code civil suisse, édition Payot, 1967, p. 45).

La déclaration judiciaire d'absence a les mêmes effets que si le décès était établi. Toutefois elle n'emporte pas dissolution du mariage de l'absent, celle-ci pouvant cependant être demandée par son conjoint.

Espagne

Le Code civil espagnol de 1829 règle la matière de l'absence. Elle peut être déclarée deux ans après le moment où l'on est sans nouvelles de l'absent ou cinq ans lorsqu'il a chargé un mandataire de l'administration de ses biens. La déclaration de présomption de décès ne peut être prononcée que trente ans après le moment de la disparition ou nonante ans après la naissance de l'absent.

Angleterre

Dans ce pays, l'absence ne fait l'objet d'aucune disposition légale. Il n'existe pas d'envoi en possession, ni de déclaration de décès. L'absence n'est jamais cause de dissolution du mariage.

Italie

Un décret du 16 mars 1942 distingue deux périodes. La première prenant cours deux ans après le moment où l'on a reçu les dernières nouvelles de l'absent; à ce moment, les parties intéressées peuvent requérir le tribunal de déclarer l'absence et l'envoi en possession provisoire des biens de l'absent. Après dix ans à dater du jour où remontent les dernières nouvelles, à la demande des mêmes personnes ou du ministère public, le tribunal peut prononcer un jugement de déclaration de présomption de décès. Les effets de cette présomption de décès sont ceux du décès: les héritiers peuvent disposer des biens de l'absent et le conjoint peut contracter un nouveau mariage.

**

Même si les cas sont rares, il n'est pas possible de maintenir en vigueur une législation anachronique et désuète. La loi belge doit veiller à rendre enfin le droit de l'absence

inzake afwezigheid « efficiënt » is en mag niet meer aanvaarden dat de mens tot een categorie behoort die niet die van de levenden, noch die van de doden is. (B. Teyssié, *L'absence*, Litec, Parijs, 1978, blz. 11, nr. 12.)

De onzekerheid betreffende het bestaan van een persoon is ondraaglijk voor zijn omgeving. Waarom zou de wet dan de afwezige een bescherming moeten bieden die verder reikt dan de bezorgdheid die hij zelf toont ?

Hoe kan men immers aannemen dat een persoon, anders dan door grove nalatigheid waarvan hij dan alleen de gevolgen moet dragen, meer dan dertig jaar niet van zich laat horen ? (J. Mazeaud en de Juglart, *Leçons de droit civil*, deel I, 1972, blz. 479, nr. 453).

Dit voorstel wil een evenwicht tot stand brengen tussen de op het spel staande belangen.

Het maakt een duidelijker onderscheid tussen de vermoedelijke afwezigheid en de verklaarde afwezigheid, wat het mogelijk maakt om aan deze laatste belangrijker rechtsgevolgen te verbinden, namelijk die van een vonnis houdende verklaring van overlijden; bovendien stelt het termijnen op het indienen van de vordering tot verklaring van afwezigheid.

a) *Onderscheid tussen het vermoeden van afwezigheid en de verklaring van afwezigheid.*

De voorgestelde regeling maakt een onderscheid tussen twee periodes :

1° De eerste periode begint op de dag dat men geen nieuws meer krijgt van de afwezige en duurt tot de verklaring van afwezigheid wordt uitgesproken door de rechtbank.

In tegenstelling tot wat nu geldt, kan er over deze eerste periode van « vermoeden van afwezigheid » een rechterlijke beslissing komen.

De rechtbank wijst, indien nodig, een bewindvoerder over de goederen van de afwezige aan die niet noodzakelijk de echtgenoot of een bloedverwant is, maar ook buiten de familie kan worden aangewezen.

Het openbaar ministerie dat krachtens artikel 115 van dit wetsvoorstel « ermede belast is te waken over de belangen van de vermoedelijk afwezigen », blijft toezicht uitoefenen op het beheer van de voorlopige bewindvoerder.

2° De tweede periode gaat in met het vonnis houdende verklaring van afwezigheid. Dit vonnis heeft de gevolgen van een overlijden, wat betekent dat :

- de goederen van de afwezige worden toegewezen aan de wettelijke of testamentaire erfgenamen;
- zijn huwelijk ontbonden wordt.

b) *Een tweede belangrijke vernieuwing is de verkorting van de termijnen die in acht genomen moeten worden tussen de periode van het vermoeden van afwezigheid en die van de verklaring van afwezigheid.*

« efficace » et faire en sorte qu'« il ne veut plus admettre que l'être humain appartienne à un autre royaume que celui des vivants ou des morts ». (B. Teyssié, *L'absence*, Litec, Paris, 1978, p. 11, n° 12.)

L'incertitude quant à l'existence d'une personne est insupportable pour son entourage. Pourquoi, en effet, la loi doit-elle protéger l'absent au-delà des préoccupations personnelles de celui-ci ?

En effet, « comment supposer qu'une personne autrement que par une négligence coupable dont elle doit alors supporter seule les conséquences, puisse demeurer plus de trente ans sans donner de ses nouvelles » (J. Mazeaud et de Juglart, *Leçons de droit civil*, T. 1, 1972, p. 479, n° 453).

La présente proposition vise à réaliser un équilibre entre les intérêts en présence.

Elle distingue de façon plus nette l'absence présumée de l'absence déclarée, ce qui permet de conférer à celle-ci des effets plus importants, à savoir ceux d'un jugement déclaratif de décès; d'autre part, elle fixe les délais pour introduire la requête en déclaration d'absence.

a) *Distinction entre la présomption d'absence et la déclaration d'absence.*

Le régime proposé distingue deux périodes :

1° La première période commence le jour où l'on est sans nouvelles de l'absent et se prolonge aussi longtemps que la déclaration d'absence n'a pas été prononcée par le tribunal.

A la différence de ce qui existe actuellement, cette première période de « présomption d'absence » peut faire l'objet d'une décision judiciaire.

Le tribunal désigne, si nécessaire, un administrateur des biens de l'absent qui n'est pas nécessairement le conjoint ou un parent, mais qui peut être désigné en dehors de la famille.

Le ministère public « chargé de veiller aux intérêts des personnes présumées absentes » en vertu de l'article 115 de la présente proposition de loi, garde le contrôle de la gestion exercée par l'administrateur provisoire.

2° La seconde période s'ouvre avec le jugement de déclaration d'absence. Ce jugement a les effets d'un décès avec comme conséquence que :

- les biens de l'absent sont attribués à ses héritiers légaux ou testamentaires;
- son mariage est dissous.

b) *Une seconde innovation importante est l'abréviation des délais à respecter entre les deux périodes de présomption d'absence et de déclaration d'absence.*

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

HOOFDSTUK I

Het vermoeden van afwezigheid

Artikel 112

Voor de eerste periode, vermoeden van afwezigheid genaamd, is er momenteel geen rechterlijke beslissing. Voor een grotere rechtszekerheid van de afwezige zowel als van zijn naaste familieleden, leek het beter de bevestiging van dit vermoeden van afwezigheid eventueel mogelijk te maken door middel van een rechterlijke beslissing.

Een dergelijke beslissing is ook van belang omdat het een verkorting mogelijk maakt van de termijnen om een vordering tot verklaring van afwezigheid in te stellen.

De woorden « belanghebbende partijen » die in het huidige artikel 112 staan, hebben aanleiding gegeven tot uiteenlopende interpretaties. Daarom hebben wij ze vervangen door de woorden « belanghebbenden ». Het gaat om de naaste familieleden van de afwezige, zoals zijn echtgenoot en zijn vermoedelijke erfgenamen maar ook om zijn werkgever, vennoten, medeëigenaars en zelfs schuldeisers. Het recht van deze laatsten om het vermoeden van afwezigheid te doen vaststellen wordt door verscheidene auteurs erkend (De Page, *Traité élémentaire de droit civil*, deel I, blz. 603, nrs. 485 tot 486bis). Bij de rechtbank wordt een eenzijdig verzoekschrift ingediend overeenkomstig artikel 1226 van het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 113

Wanneer de rechtbank de vermoedelijke afwezigheid vaststelt, kan zij een bewindvoerder aanwijzen belast met het beheer van de goederen van de vermoedelijk afwezige. Het gaat om een mogelijkheid die aan de beoordeling van de rechtbank staat en die alleen kan worden toegepast wanneer de afwezige zelf geen gevolmachtigde aangewezen heeft. De rechtbank beschikt in dat verband over een zeer ruime beoordelingsbevoegdheid waarvan zij enkel gebruik zal maken om de belangen van de afwezige zo goed mogelijk te beschermen.

Artikel 114

De voorlopige bewindvoerder heeft gewone beheersbevoegdheden. Om die te bepalen, zijn wij uitgegaan van artikel 31 van de wet van 18 juni 1850. Wanneer de rechtbank de echtgenoot aangewezen heeft als voorlopige bewindvoerder, kan die in de plaats treden van zijn echtgenoot bij het uitoefenen van al diens rechten of een gedeelte daarvan overeenkomstig de bepalingen van artikel 220, § 2, van het Burgerlijk Wetboek.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1^{er}CHAPITRE Ier

De la présomption d'absence

Article 112

La première période, dite de présomption d'absence, ne fait pas actuellement l'objet d'une décision judiciaire. Il a paru intéressant, pour assurer une plus grande sécurité juridique tant à l'absent qu'à ses proches, de permettre éventuellement la consécration de cet état d'absence présumée par une décision judiciaire.

L'intérêt d'une telle décision est en outre de permettre une réduction des délais pour introduire une requête en déclaration d'absence.

Les mots « parties intéressées » qui figurent à l'article 112 actuel, ont donné lieu à des interprétations diverses. C'est la raison pour laquelle on y a substitué les mots « personnes intéressées ». Il s'agit de proches de l'absent tels que son conjoint et ses héritiers présomptifs, mais aussi de son employeur, d'associés, de copropriétaires et même de créanciers. Le droit de ceux-ci à faire constater la présomption d'absence a été reconnu par de nombreux auteurs (De Page, *Traité élémentaire de droit civil*, tome I, p. 603, n°s 485 à 486bis). Le tribunal est saisi par requête unilatérale en application de l'article 1226 du Code judiciaire.

Article 113

Lorsque le tribunal constate qu'il y a présomption d'absence, il peut désigner un administrateur chargé de la gestion des biens du présumé absent. Il s'agit d'une faculté laissée à l'appréciation du tribunal et uniquement applicable au cas où l'absent n'a pas désigné lui-même un mandataire. Le tribunal dispose à cet égard d'un pouvoir très large d'appréciation dont il usera dans le seul but d'assurer au mieux la protection des intérêts de l'absent.

Article 114

L'administrateur provisoire a des pouvoirs ordinaires de gestion. On s'est inspiré pour les déterminer de l'article 31 de la loi du 18 juin 1850. Lorsque le tribunal a désigné le conjoint en qualité d'administrateur provisoire, celui-ci pourra substituer son époux dans l'exercice de tout ou partie de ses droits conformément aux dispositions prévues à l'article 220, § 2, du Code civil.

Artikel 115

Is een ongewijzigde overname van artikel 114.

Artikel 116

Het huidige artikel 113 bepaalt dat de vermoedelijk afwezige in sommige gevallen vertegenwoordigd moet worden door een notaris. In dit voorstel is deze vertegenwoordiging alleen noodzakelijk indien geen voorlopige bewindvoerder werd aangewezen.

Op basis van de huidige wetgeving is twijfel ontstaan betreffende de vorm van de verdeling waarbij de vermoedelijk afwezige betrokken is. Daarover geeft dit voorstel uitsluitend door de minnelijke verdeling onder gerechtelijk toezicht op te leggen, waardoor de belangen van de vermoedelijk afwezige beter kunnen worden beschermd.

Artikel 117

Hierin worden de gevolgen vastgesteld van de terugkeer van de afwezige in de loop van de eerste periode, nl. de periode van vermoedelijke afwezigheid. De afwezige krijgt al zijn rechten terug; alle beheershandelingen die regelmatig verricht werden door de voorlopige bewindvoerder, kunnen hem evenwel worden tegengeworpen.

HOOFDSTUK II

De verklaring van afwezigheid

Artikel 118

Dit artikel bevestigt het bestaan van de tweede periode, verklaring van afwezigheid genaamd, die begint bij een vonnis houdende verklaring van afwezigheid gewezen op vordering van het openbaar ministerie of van elke belanghebbende.

Iedere persoon die rechten heeft die afhankelijk zijn van het overlijden van de afwezige, moet de mogelijkheid hebben om een vonnis houdende verklaring van afwezigheid uit te lokken.

De termijn van tien of twintig jaar kan lang lijken in vergelijking met de termijnen van tien jaar in de huidige wetgeving. Aangezien het beheer van de goederen van de afwezige voortaan echter geregeld is, was het mogelijk de termijnen te verlengen zonder dat het gevaar bestaat dat zijn belangen worden geschaad.

Artikelen 119, 120 en 121

Er wordt bepaald dat de vordering bij uittreksel moet worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en in twee dagbladen. De termijn van één jaar lijkt voldoende om de belanghebbenden in staat te stellen van zich te laten horen.

Article 115

Il reproduit l'article 114 sans le modifier.

Article 116

L'article 113 actuel prévoit, dans certains cas, la représentation du présumé absent par un notaire. Dans la présente proposition, on retient cette représentation uniquement dans le cas où aucun administrateur provisoire n'a été désigné.

Etant donné que sous la législation actuelle des doutes se sont élevés quant à la forme du partage auquel est intéressé un présumé absent, la proposition tranche la question en imposant le partage amiable sous contrôle judiciaire qui permet d'assurer une meilleure protection des intérêts du présumé absent.

Article 117

Il s'agit de préciser les effets du retour d'un absent au cours de la première période, dite de présomption d'absence. L'absent va retrouver tous ses droits; néanmoins, tous les actes régulièrement accomplis par l'administrateur provisoire dans le cadre de sa gestion lui seront opposables.

CHAPITRE II

De la déclaration d'absence

Article 118

Cet article consacre l'existence de la seconde période, dite de déclaration d'absence, qui s'ouvre par un jugement déclaratif d'absence prononcé à la requête du ministère public ou de toute personne intéressée.

Il faut permettre à toute personne ayant des droits subordonnés au décès de l'absent de provoquer un jugement de déclaration d'absence.

Le délai de dix ou vingt ans peut paraître long par rapport aux délais de dix ans de la législation actuelle. Cependant, la gestion des biens de l'absent étant désormais organisée, les délais ont pu être allongés sans risquer de porter préjudice à ses intérêts.

Articles 119, 120 et 121

Il est prévu de publier la requête par extraits, dans le *Moniteur belge* et dans deux journaux quotidiens. Le délai d'une année semble suffisant pour permettre aux intéressés de se manifester.

Het vonnis houdende verklaring van de afwezigheid moet op dezelfde manier bekendgemaakt worden als de vordering. Bovendien moet het worden overgeschreven in de overlijdensregisters met melding op de kant van de geboorteakte. Deze maatregelen zijn verantwoord doordat het vonnis houdende verklaring van afwezigheid dezelfde gevolgen heeft als een overlijden.

Artikelen 122, 123 en 124

Het voorstel verbindt aan het vonnis houdende verklaring van afwezigheid de gevolgen die normaal verbonden zijn aan een overlijden.

1. Betreffende de persoon van de afwezige : zijn huwelijks- en gezinstoestand wordt grondig gewijzigd, aangezien zijn huwelijk wordt ontbonden en zijn minderjarige kinderen onder voogdij worden geplaatst.

2. Betreffende zijn goederen : de erfenis valt open en zijn goederen worden verdeeld.

Is een afwezige gerechtigd tot een erfenis die openvalt gedurende zijn afwezigheid, dan wordt die geregeld volgens het gemeenrecht inzake erfenissen.

Artikelen 125, 126 en 127

Indien de afwezige terugkeert nadat het vonnis houdende verklaring van afwezigheid definitief geworden is, kan de vernietiging worden gevorderd op verzoek van de procureur des Konings of van iedere belanghebbende.

Wordt het vonnis vernietigd, dan krijgt de afwezige zijn goederen en die welke hij had moeten verkrijgen terug in de staat waarin zij zich bevinden bij zijn terugkeer.

De voogdij geregeld op grond van artikel 123 loopt ten einde.

Het huwelijk van de afwezige blijft ontbonden.

Artikel 2

De nieuwe wetgeving houdt de opheffing en de wijziging in van een hele reeks bepalingen die strijdig zijn met deze wet.

Er zij op gewezen dat de nieuwe wet op de afstamming de artikelen 141 en 143 van het Burgerlijk Wetboek heeft opgeheven.

Artikelen 3 tot 5

Deze artikelen voorzien in een overgangsregeling. Opdat er eenheid zou zijn in de wetgeving moet elke beslissing houdende verklaring van afwezigheid, zelfs indien die genomen werd onder de gelding van de oude wet, na tien jaar de gevolgen hebben die de nieuwe wet daaraan verbindt.

**

Le jugement déclaratif d'absence fait l'objet d'une publication semblable à celle imposée pour la requête. En outre, il doit être transcrit dans les registres des décès avec mention en marge du registre de l'acte de naissance. Ces mesures se justifient par le fait que le jugement de déclaration d'absence produit les mêmes effets qu'un décès.

Articles 122, 123 et 124

La proposition attache au jugement de déclaration d'absence les effets normalement attachés au décès.

1. Relativement à la personne de l'absent : sa situation conjugale et familiale est profondément modifiée puisque son mariage est dissous et que la tutelle de ses enfants mineurs est ouverte.

2. Relativement à ses biens : sa succession s'ouvre et ses biens sont partagés.

Au cas où l'absent doit intervenir dans une succession qui s'ouvrirait pendant son absence, celle-ci est dévolue selon le droit commun des successions.

Articles 125, 126 et 127

Si l'absent réapparaît après que le jugement déclaratif d'absence est devenu définitif, l'annulation peut être demandée à la requête du procureur du Roi ou de toute personne intéressée.

Dans le cas d'annulation, l'absent retrouve ses biens et ceux qu'il aurait dû recueillir dans l'état où ils se trouvent à son retour.

La tutelle organisée en vertu de l'article 123 prend fin.

Le mariage de l'absent reste dissous.

Article 2

La nouvelle législation implique l'abrogation et la modification de toute une série de dispositions contraires à la présente loi.

Il est à noter que la nouvelle loi sur la filiation a abrogé les articles 141 et 143 du Code civil.

Articles 3 à 5

Ces articles règlent le régime transitoire. Il est apparu dans un souci d'unité législative que toute décision de déclaration d'absence, même rendue sous l'empire de la loi ancienne, devra après dix ans produire les effets reconnus par la loi nouvelle.

E. CEREXHE.

**

VOORSTEL VAN WET**ARTIKEL 1**

Titel IV van het Eerste Boek van het Burgerlijk Wetboek : « Afwezigen » wordt vervangen door de volgende bepalingen :

HOOFDSTUK I**Het vermoeden van afwezigheid****Artikel 112**

Wanneer een persoon niet meer verschijnt in zijn woon- of verblijfplaats en men van hem geen tijding heeft ontvangen, kan de rechtbank van eerste aanleg op vordering van iedere belanghebbende, het advies van het openbaar ministerie gehoord, een vonnis wijzen houdende vaststelling van het vermoeden van afwezigheid.

Artikel 113

Wanneer de rechtbank vaststelt dat er een vermoeden van afwezigheid is en de afwezige geen gevolmachtigde heeft aangewezen om toe te zien op het beheer van zijn goederen, kan zij als voorlopige bewindvoerder aanwijzen de echtgenoot van de afwezige, een van zijn erfgenamen of enige andere persoon zelfs buiten de familie.

De rechtbank kan te allen tijde en zelfs ambtshalve een einde maken aan de opdracht van de aldus aangewezen persoon; zij kan ook tot zijn vervanging overgaan.

Artikel 114

Onverminderd de toepassing van artikel 220, § 2, kan de voorlopige bewindvoerder alle maatregelen nemen die nodig zijn voor de bewaring van het vermogen van de afwezige. Bovendien int hij de schuldvorderingen en voldoet hij de schulden; hij gaat de huurovereenkomsten aan die, onverminderd de wetsbepalingen inzake de pacht en de handelshuur, niet langer dan drie jaar mogen duren; hij vertegenwoordigt de afwezige in rechte als verweerder, evenals bij de verkopen en verdelingen bedoeld in de artikelen 1187, 1206 en 1225 van het Gerechtelijk Wetboek. Met een bijzondere machtiging van de rechtbank van eerste aanleg, kan hij roerende goederen verkopen en de afwezige in rechte vertegenwoordigen als eiser.

Artikel 115

Het openbaar ministerie is ermede belast te waken over de belangen van de vermoedelijk afwezigen. Het wordt gehoord over alle rechtsvorderingen die hen aangaan.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE 1er**

Le titre IV du Livre 1er du Code civil : « Des absents » est remplacé par les dispositions suivantes :

CHAPITRE Ier**De la présomption d'absence****Article 112**

Lorsqu'une personne a cessé de paraître au lieu de son domicile ou de sa résidence sans que l'on ait eu de nouvelles, le tribunal de première instance peut, à la demande de toute personne intéressée, après avoir entendu le ministère public en son avis, rendre un jugement constatant la présomption d'absence.

Article 113

Lorsque le tribunal constate qu'il y a présomption d'absence et que l'absent n'a pas donné procuration à un mandataire pour veiller à la gestion de ses biens, il peut désigner en qualité d'administrateur provisoire le conjoint de l'absent, un de ses héritiers ou toute autre personne même étrangère à la famille.

Le tribunal peut, à tout moment et même d'office, mettre fin à la mission de la personne ainsi désignée; il peut également procéder à son remplacement.

Article 114

Sous réserve de l'application de l'article 220, paragraphe 2, l'administrateur provisoire peut prendre toutes mesures nécessaires à la conservation du patrimoine de l'absent. En outre, il procède au recouvrement des créances et à l'acquittement des dettes; il passe les baux qui ne pourront, sous réserve des dispositions légales concernant les baux à ferme et les baux commerciaux, excéder trois ans; il représente l'absent en justice comme défendeur ainsi qu'aux ventes et partages prévus aux articles 1187, 1206 et 1225 du Code judiciaire. En vertu d'une autorisation spéciale du tribunal de première instance, il peut vendre des biens meubles et représenter l'absent en justice comme demandeur.

Article 115

Le ministère public est chargé de veiller aux intérêts des personnes présumées absentes. Il est entendu sur toutes les demandes qui les concernent.

Artikel 116

Is de vermoedelijk afwezige betrokken bij een verdeling of een erfenis, dan wordt hij vertegenwoordigd door de voorlopige bewindvoerder aangewezen overeenkomstig artikel 113.

Is er geen bewindvoerder aangewezen, dan kan de rechtbank een notaris aanwijzen om de afwezige te vertegenwoordigen.

Iedere verdeling waarbij de vermoedelijk afwezige betrokken is, geschiedt volgens de regels gesteld in artikel 1206 van het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 117

1° Indien de vermoedelijk afwezige terugkeert of indien men van hem tijding ontvangt tijdens de periode van de vermoedelijke afwezigheid, wordt op zijn verzoek door de rechtbank van eerste aanleg een einde gemaakt aan de maatregelen die inzake zijn vertegenwoordiging en het beheer van zijn goederen zijn genomen.

2° Hij krijgt de goederen terug die gedurende zijn afwezigheid werden beheerd of voor zijn rekening verworven; de handelingen die de voorlopige bewindvoerder op regelmatige wijze heeft verricht, kunnen hem worden tegengeworpen, behalve wanneer daarbij bedrog is gepleegd.

HOOFDSTUK II

De verklaring van afwezigheid

Artikel 118

Wanneer er tien jaar verlopen zijn sinds het vonnis waarbij het vermoeden van afwezigheid werd vastgesteld, of twintig jaar sinds de laatste tijding die men van de afwezige heeft ontvangen, kan de verklaring van afwezigheid worden uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg op vordering van iedere belanghebbende en van het openbaar ministerie.

Artikel 119

De vordering bedoeld in artikel 118 wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en in twee dagbladen die uitgegeven worden in het gerechtelijk arrondissement van de woonplaats of van de laatste verblijfplaats van de afwezige.

De rechtbank kan alle andere maatregelen bevelen die zij nodig acht om deze vordering bekend te maken.

Artikel 120

De rechtbank van eerste aanleg mag een vonnis houdende verklaring van afwezigheid eerst wijzen nadat zij het advies

Article 116

Si le présumé absent est appelé à un partage ou à une succession, il est représenté par l'administrateur provisoire désigné aux termes de l'article 113.

S'il n'y a pas eu d'administrateur désigné, le tribunal peut désigner un notaire pour le représenter.

Tout partage dans lequel est intéressé un présumé absent est fait dans les formes prévues à l'article 1206 du Code judiciaire.

Article 117

1° Si le présumé absent reparaît ou donne de ses nouvelles durant la période de présomption d'absence, il est, à sa demande, mis fin par le tribunal de première instance aux mesures prises pour sa représentation et la gestion de ses biens.

2° Il recouvre les biens gérés ou acquis pour son compte durant la période d'absence; les actes régulièrement accomplis par l'administrateur provisoire lui sont opposables sauf dans le cas où ils auraient été accomplis en fraude.

CHAPITRE II

De la déclaration d'absence

Article 118

Lorsqu'il s'est écoulé dix ans depuis le jugement qui a constaté la présomption d'absence, ou vingt ans depuis les dernières nouvelles reçues de l'absent, l'absence peut être déclarée par le tribunal de première instance à la requête de toute personne intéressée et du ministère public.

Article 119

La requête prévue à l'article 118 est publiée par extraits dans le *Moniteur belge* et dans deux journaux quotidiens édités dans l'arrondissement judiciaire du domicile de l'absent ou de sa dernière résidence.

Le tribunal peut ordonner toute autre mesure qu'il estime utile pour assurer la publicité de cette requête.

Article 120

Le tribunal de première instance ne rendra un jugement de déclaration d'absence qu'après avoir entendu l'avis du

van het openbaar ministerie gehoord heeft en niet eerder dan één jaar na de laatste bekendmaking bepaald in artikel 119, eerste lid.

Artikel 121

Het vonnis houdende verklaring van afwezigheid wordt bij uittreksel bekendgemaakt op de wijze bepaald in artikel 119. Zodra het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, wordt het beschikkend gedeelte op verzoek van de procureur des Konings overgeschreven in het overlijdensregister van de woon- of verblijfplaats van de afwezige; er wordt melding van gemaakt op de kant van de geboorteakte van de afwezig verklaarde persoon. Dit vonnis kan aan derden eerst worden tegengeworpen nadat het is overgeschreven.

Artikel 122

Vanaf de datum van de overschrijving heeft het vonnis houdende verklaring van afwezigheid, ten aanzien van de goederen, alle gevolgen van het overlijden.

Artikel 123

Het vonnis houdende verklaring van afwezigheid heeft de ontbinding van het huwelijk tot gevolg. De minderjarige kinderen kunnen onder voogdij worden gesteld.

Artikel 124

Wanneer een erfenis openvalt waartoe de afwezige geroepen wordt, vervalt ze uitsluitend aan degenen met wie hij samen gerechtigd zou zijn of aan degenen die, bij gebreke van hem, de nalatenschap zouden hebben verkregen.

Artikel 125

Indien de afwezige terugkeert of indien het bewijs van zijn bestaan geleverd wordt na de dag waarop het vonnis houdende verklaring van afwezigheid definitief geworden is, kan de vernietiging van het vonnis gevorderd worden op verzoek van de procureur des Konings of van iedere belanghebbende.

Artikel 126

Het vonnis waarbij de verklaring van afwezigheid wordt vernietigd, wordt bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde vonnis. Van die beslissing wordt melding gemaakt op de kant van het vonnis houdende verklaring van afwezigheid en op ieder register dat ernaar verwijst.

Artikel 127

Door de vernietiging van een vonnis houdende verklaring van afwezigheid krijgt de afwezige zijn goederen en de

ministère public et seulement une année après la date de la dernière publication prévue à l'article 119, alinéa premier.

Article 121

Le jugement de déclaration d'absence est publié par extraits selon les modalités prévues à l'article 119. Lorsqu'il est passé en force de chose jugée, son dispositif est transcrit à la requête du procureur du Roi sur les registres des décès du lieu du domicile ou de la résidence de l'absent; mention en est faite en marge de l'acte de naissance de la personne déclarée absente. Ce jugement n'est opposable aux tiers qu'à dater de sa transcription.

Article 122

A dater de sa transcription, le jugement déclaratif d'absence produit, quant aux biens, tous les effets du décès.

Article 123

Le jugement de déclaration d'absence entraîne la dissolution du mariage. Il ouvre la tutelle des enfants mineurs.

Article 124

S'il s'ouvre une succession à laquelle l'absent est appelé, elle est dévolue exclusivement à ceux avec lesquels il avait le droit de concourir ou à ceux qui l'auraient recueillie à son défaut.

Article 125

Si l'absent reparaît ou si son existence est prouvée après le jour où le jugement déclaratif d'absence est devenu définitif, l'annulation de ce jugement peut être poursuivie à la requête du procureur du Roi ou de toute personne intéressée.

Article 126

Le jugement prononçant l'annulation de la déclaration d'absence est publié suivant les mêmes modalités que le jugement annulé. Mention de cette décision est portée en marge du jugement déclaratif d'absence et sur tout registre y faisant référence.

Article 127

L'annulation d'un jugement déclaratif d'absence permet à l'absent de retrouver ses biens et ceux qu'il aurait dû

goederen die hij tijdens zijn afwezigheid had moeten verkrijgen, terug in de staat waarin zij zich bevinden, alsook de prijs van de goederen die mochten zijn vervreemd, en de goederen die door wederbelegging mochten zijn verkregen.

Zijn huwelijk blijft ontbonden. Er wordt een einde gemaakt aan de maatregelen ten aanzien van de minderjarige kinderen.

ART. 2

1. Alle bepalingen die strijdig zijn met deze wet, inzonderheid de artikelen 112 tot 140 en 143 van het Burgerlijk Wetboek betreffende de afwezigheid, artikel 817, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek en artikel 75, tweede lid, van de hypotheekwet, worden opgeheven.

2. In artikel 764, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, vervallen de woorden « betreffende de inbezitstelling van goederen van een afwezige ».

3. Artikel 1227 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling : « Op gelijke wijze wordt gehandeld voor de verklaring van afwezigheid bedoeld in artikel 118 van het Burgerlijk Wetboek. »

4. Het opschrift van hoofdstuk VII van Boek IV van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door het volgende opschrift : « Vermoeden en verklaring van afwezigheid ».

ART. 3

Deze wet is van toepassing op personen die, vóór haar inwerkingtreding, niet meer verschenen zijn in hun woon- of verblijfplaats zonder dat men van hen tijding heeft ontvangen.

ART. 4

Wanneer uitspraak is gedaan volgens de oude artikelen 112 en 113 van het Burgerlijk Wetboek, kunnen de voorgeschreven maatregelen indien nodig worden gewijzigd in de vorm en onder de voorwaarden bepaald in de nieuwe artikelen 112 tot 117.

ART. 5

Wanneer de vordering tot verklaring van afwezigheid is ingesteld vóór inwerkingtreding van deze wet, wordt de zaak behandeld en berecht volgens de oude wet; het vonnis houdende verklaring van afwezigheid zal de gevolgen hebben die aan die wet verbonden zijn.

Elk vonnis houdende verklaring van afwezigheid gewezen vóór de inwerkingtreding van deze wet of na de inwerkingtreding met toepassing van artikel 5, zal na verloop van tien jaar te rekenen van zijn bekendmaking, de gevolgen hebben die de nieuwe wet eraan verbindt.

recueillir pendant son absence dans l'état où ils se trouvent et le prix de ceux qui auraient été aliénés de même que les biens éventuellement acquis en remploi.

Son mariage reste dissous. Il est mis fin aux mesures prises à l'égard des enfants mineurs.

ART. 2

1. Sont abrogées toutes les dispositions contraires à la présente loi, notamment les articles 112 à 140 et 143 du Code civil relatifs à l'absence, l'article 817, alinéa 2, du Code civil et l'article 75, alinéa 2, de la loi hypothécaire.

2. A l'article 764, 2°, du Code judiciaire, les mots « relatives à l'envoi en possession des biens d'un absent » sont supprimés.

3. L'article 1227 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante : « Il est procédé de même pour la déclaration d'absence prévue à l'article 118 du Code civil. »

4. L'intitulé du chapitre VII du Livre IV de la quatrième partie du Code judiciaire est remplacé par l'intitulé suivant : « De la présomption et de la déclaration d'absence ».

ART. 3

La présente loi est applicable à l'égard des personnes qui, avant son entrée en vigueur, ont cessé de paraître au lieu de leur domicile ou de leur résidence sans que l'on ait eu de leurs nouvelles.

ART. 4

Lorsqu'il aura été statué selon les anciens articles 112 et 113 du Code civil, les mesures prescrites pourront être modifiées, s'il y a lieu, dans les formes et conditions prévues par les articles 112 à 117 nouveaux.

ART. 5

Lorsque la requête aux fins de déclaration d'absence aura été présentée avant l'entrée en vigueur de la présente loi, la demande sera instruite et jugée selon la loi ancienne; le jugement de déclaration d'absence produira les effets attachés à cette loi.

ART. 6

Tout jugement de déclaration d'absence rendu avant l'entrée en vigueur de la loi ou après l'entrée en vigueur de celle-ci, en application de l'article 5, produira, à l'expiration d'un délai de dix ans à dater de sa publication, les effets que la nouvelle loi y attache.

E. CEREXHE.